

Annette Vilhelmsens tale ved Socialistisk Folkepartis landsmøde

Taler

Annette Vilhelmsen
Partiformand for Socialistisk
Folkepart

Dato

4. maj 2013

Sted

Falconer Salen, Frederiksberg

Der er en – vist nok amerikansk – talemåde, der på dansk lyder cirka sådan her:

“Pas på hvad du ønsker. Du risikerer at få det.”

Jeg må indrømme, at jeg ikke så sjældent tænkte på dette i SF's første regeringsår.

Som parti sled og slæbte vi for at realisere ambitionen om at komme i regering.

Vi indgik kompromisser inden vi overhovedet havde vundet valget, og vi løftede langt over vores vægtklasse.

Da vi så kom i regering... Så skulle vi lave flere kompromisser..

Og jeg vil være ærlig overfor Jer og sige, at jeg ikke så sjældent undervejs har tænkt: Pas på hvad du ønsker – du risikerer at få det.

Og da Villy så i efteråret meddelte, at han ville stoppe som formand...

Og da jeg havde fået tænkt mig lidt om – og besluttede mig for at stille op...

Så kunne jeg pludselig mærke at jeg faktisk ønskede at vinde.

Også selv om jeg også var lidt bange for det.

Ikke så sjældent har jeg siden tænkt: “Pas på hvad du ønsker – du risikerer at få det”!

For har det været dét værd? Har realiseringen af dét SF så længe ønskede og kæmpede så hårdt for, været prisen værd?

Det mener jeg, at det har.

SF får hver evig eneste dag gode ting gennemført i regering.

Hver dag er vi med til at føre politik ud i livet, som langsomt men sikkert gør Danmark til et bedre sted.

For første gang i vort partis historie, er vi med helt inde i kontrolrummet og tage ansvar for svære beslutninger, mens vi samtidig præger samfundsudviklingen i en mere retfærdig, solidarisk og grøn retning.

Jeg står ikke her og siger, at det hele bare går fremragende.

At SF har fået gennemført samtlige punkter, vi gik til valg på.

Jeg forstår faktisk godt dem, der synes at prisen nogle gange virker høj. SF'erne er utålmodige mennesker.

SF'erne er ambitiøse mennesker.

Det går for langsomt.

Der sker for lidt.

Jeg kender det fra mig selv...

Og ingen er mere ked af, at partiet er blevet mindre – både i medlemstal og i vælgertilslutning – end jeg.

Men SF er STADIG holdningsmæssigt dét parti i Danmark, der brændende ønsker social retfærdighed, en stærk velfærd og har klima- og miljøambitioner, der rækker langt ud i fremtiden til gavn for de kommende generationer

Mit budskab er, at SF får det igennem i regeringen, som vores størrelse muliggør. Vi er det eneste regeringsparti, der står solidt plantet midt på

venstrefløjen.

Det er os, der trækker til venstre.

Ja, SF indgår svære kompromisser hver evig eneste dag.

Vi laver de kompromisser som er mulige – med den politiske sammensætning og de styrkeforhold der nu engang er.

Det betyder IKKE, at SF er holdt op med at mene, hvad vi tidligere har ment.

Det betyder IKKE, at de pragmatiske, realpolitiske kompromisser, der er det muliges kunst, er blevet vores nye grundholdninger.

Kompromisser er kompromisser.

På godt og på ondt.

Hverken mere eller mindre.

Og vores grundholdninger er vores grundholdninger.

“Nogle af forligene indeholder betydelige ubehageligheder... Men de ville ikke have rummet så mange forbedringer, hvis vi ikke havde været der og presset på under forhandlingerne...” (Pause)

Ja, det er ikke mine ord.

Det er Gert Petersens ord om nogle af de svære reformer SF var med til i starten af 70'erne under Anker Jørgensen.

SF's ideologiske grundprincipper ligger som sagt helt fast.

De er – og har altid været – ledetrådene for vores arbejde – både i opposition og i regering.

Men som Gert Petersen også slog fast... SF er IKKE et alt-eller-intet parti.

Vi har altid søgt at få vores politik gjort til virkelighed – også selv om det kun er delvist gennem forlig og aftaler.

SF har konstant fokus på at levere helt konkrete resultater, som forbedrer folks hverdag.

For os er det afgørende ikke at stå på sidelinjen med rene hænder, men at søge den direkte indflydelse, selvom det kan medføre knubs.

Og SF har altid forholdt sig realistisk til den faktiske politiske og økonomiske virkelighed og indgået kompromisser – også i svære tider – hvis vi fandt, at det samlede indhold trak i den rigtige retning.

Og hvis vi gjorde en forskel for almindelige mennesker...

Det gjorde SF under Aksel Larsen.

Det gjorder SF under Gert Petersen.

Det gjorde SF under Holger K. Nielsen.

Det gjorde SF under Villy Søvndal.

Og det vil vi fortsætte med!

De første år i regering har så absolut ikke været en dans på roser... i hvert fald ikke en dans på roser uden torne.

Men vi må ikke glemme, de mange gode resultater vi har kæmpet for i så mange år og som nu er blevet virkelighed...

Det er ikke længere Dansk Folkeparti, der dirigerer værdidebatten.

Vi har afskaffet starthjælpen og kontanthjælpsloftet til gavn for dem, der har allermindst. Vi har revet grænsebommene ned.

Vi har sikret asylfamilier med børn mulighed for at bo udenfor asylcentrene.

Vi har – trods økonomisk svære tider – ført en aktiv finanspolitik og sørget for at færre end ellers har mistet deres arbejde under krisen.

Det betyder konkret 20.000 job næste år.

Vi har to gange udskudt det tidspunkt, hvor arbejdsløse risikerede at stå helt uden forsørgelse.

Vi har oprettet mange flere studiepladser, og vi har taget de første skridt til at løse problemet med manglende praktikpladser.

Vi har investeret i voksen- og efteruddannelse, så dem der aldrig fik en uddannelse har mulighed for eksempelvis at blive faglærte.

Vi har investeret i flere cykelstier og kollektiv trafik.

Vi har vredet hele 27 ekstra oliemilliarder ud af selskaberne i Nordsøen, som hver og en går til togfonden, så vi kan fortsætte elektrificeringen og mindske rejsetiden mellem de store byer.

Dermed bliver toget hurtigere og mere attraktivt end bil og fly.

Vi har styrket indsatsen over for social dumping, så der er fair konkurrence og ordentlige arbejdsvilkår for alle der arbejder i Danmark.

Vi har taget skridt til mere lighed i sundhed.

Psykisk syge er blevet opprioriteret med flere penge, og får en ny udrednings- og behandlingsret.

Vi har stoppet nedskæringerne i uddannelsessystemet, tilført nye penge og indført et loft på 28 elever i gymnasieklasserne.

Vi har gennemført besparelser på intet mindre end 2,7 mia. kr. årligt på forsvaret, så pengene kan bruges på bedre velfærd.

Vi har i skattereformen finansieret et løft i pensionen på 5.000 kr. for de fattigste pensionister, og vi har samtidigt tredoblet beskæftigelsesfradraget for

enlige forsørgere.

Vi afsætter historisk mange penge til forskning, og ikke mindst til forskning i, hvordan grøn teknologi kan bidrage til at løse miljø- og klimaproblemerne.

Det vil også skabe flere grønne job.

Vi har skærpet konkurrencelovgivningen, så karteldannelse kan udløse fængselsstraf, og vi er i gang med at gennemføre en række forbedringer af forbrugerbeskyttelsen og blandt andet indført risikomærkning af lån, så færre vil brænde sig på farlige låntyper.

Vi er i gang med at fjerne overflødig bureaukrati i den offentlige sektor – vi har fx droppet VK-regeringens ekstremt bureaukratiske variant af frit-valg i hjemmehjælpen.

Vi afsætter 23 mia.kr. i de kommende år frem til 2020 til vækst i velfærden, så vi kan tage os af de flere ældre, og sikre at flere unge får en uddannelse.

Og så lægger vi 4 mia. kr. oveni i ekstra offentlige investeringer.

Venstre foreslår nul kroner til at udvikle vores fælles velfærd.

Aksel Larsen skulle engang tilbage 60'erne have sagt... At hvis han var blevet minister for offentlige arbejder, så ville han have sørget for en hel stribe af vindmøller ned langs Jyllands vestkyst! ...

For som han sagde: “Har I tænkt på, hvor meget energi vi kunne hente ud af den evige vestenvind? I dag går den bare til spilde...”

Den drøm har SF forfulgt lige siden.

Og med vedtagelsen af verdens mest ambitiøse klima- og energipolitik, får vi snart rigtig meget ud af den vestenvind...

Halvdelen af vores elforsyning skal komme fra vindenergi om syv år.

Ud med olie, kul og naturgas – og hvad skal ind? Sol og vind.

Vi skal være i mål senest 2050.

Og måske vigtigst af alt... Så har denne regering afmonteret den tikkende bombe, som Venstre lagde under vores universelle velfærdssamfund med overbetaling af privathospitaler og skattefrihed for private sundhedsforsikringer.

Det er alligevel en hel del god og solid SF-politik på halvandet år... Så kom ikke her og sig, at der ikke er forskel på vores politik og højrefløjens!

For mig går der holdningsmæssigt en lige linje tilbage fra Aksel, Gert over Holger og Villy og til mig:

Et dybfølt engagement i et mere retfærdigt og socialt balanceret samfund med en stærk velfærdsmodel som styrker os alle.

En dybt seriøs tilgang til de udfordringer vi står overfor i forhold til denne planets begrænsede ressourcer og vores miljø- og klimaproblemer.

Og et brændende engagement i verden omkring os – både når det gælder sociale forhold, sundhed, fred, retfærdighed, demokrati materielle vilkår – og ressourcer, miljø og klimaudfordringernes betydning for vores medmennesker rundt om på kloden.

Dét er for mig SF.

Det er dét SF jeg engang meldte mig ind i og det er dét SF jeg vil stå i spidsen for.

Nu gik jeg lige på, men det var ikke fordi jeg ikke ville byde Jer rigtig velkommen.

Det var simpelthen bare fordi jeg synes det var så vigtigt at få det sagt.

Så hermed: Velkommen til SF's landsmøde 2013

Velkommen til Falkonercentret, her på Frederiksberg.

Velkommen til alle Jer SF'ere, der har valgt at bruge en weekend i selskab med partifæller og kammerater og velkommen til vores danske og internationale gæster.

Og velkommen til de mange SFU'ere, som jeg ved deltager i dag.

Og velkommen til de danskere som følger SF's landsmøde gennem TV, radio og aviser i dag og i morgen.

Velkommen også til jer journalister, som er her og beretter fra SF's landsmøde.

Og lad mig her benytte lejligheden til at sende en varm hilsen med tak for det gode samarbejde til Statsministeren, Økonomi- og indenrigsministeren og det øvrige regeringshold.

En stor tak også til de mange frivillige i partiforeningerne og til de engagerede medarbejdere i sekretariatet på Christiansborg.

I yder alle en stor indsats.

I skal vide, at jeg sætter stor pris på Jeres arbejde.

Hver gang vi samles til et landsmøde, så bekræfter vi en levende partikultur, medlemsdemokratiets betydning og én af grundpillerne i vores udgave af det repræsentative demokrati – fra partiforening til folketing – og nu også regering.

Det er stort – hver gang.

Og så er det selvfølgelig også noget helt særligt for mig i dag.

Det er første gang jeg står på talerstolen til et SF-landsmøde som formand.

Sidst jeg var på talerstolen var der gang i den.

Vi skal som politikere ikke være tyndhudede og sarte – selvfølgelig skal vi ikke det. Vi er valgt til at påtage os ansvar og skal selvfølgelig stå på mål for det vi gør.

Men det vi oplevede 1. maj i Fælledparken var koordineret støj og nogle

ballademagere, der forsøgte at fratage en række politikere, inklusiv mig selv, ordet, mens vi talte.

Enkelte blev sågar korporlige over for nogle SF'ere og SFU'ere i Fælledparken.

Det er IKKE i orden!

Demokratiske mennesker opfører sig ordentligt overfor hinanden – selvfølgelig gør vi det.

Og SF'erne og SFU'erne, jeg så, stod sammen trods tilråb og trusler og holdt fanen højt.

Det gjorde mig stolt.

SF er et kompromisløst demokratisk parti – og som bekendt et ordrigt og debatlystent parti... Det skal vi holde fast i!

Derfor har vi også skruet op for dialogen mellem Folketingsgruppe, Landsledelse og partiforeninger.

Vi har genindført de politiske udvalg, hvor dygtige, fantasifulde og vidende SF'ere kan udvikle forslag til ny politik og komme med kvalificerede oplæg til ordførere og regions og byrådsmedlemmer.

SF's solide fundament er vores medlemmer og over hundrede aktive partiforeninger.

Et stærkt SF vokser nedefra og lokalt.

De ting, vi har sat i gang, styrker partiets organisation.

En stærkere, lyttende og inddragende organisation står bedre imod når det blæser... og løfter bedre når det er tungt.

Og der er ingen tvivl om, at der er blæsevejre og tunge løft forude.

Den næste store opgave vi som parti står over for er kommunal- og

regionsvalgene til efteråret.

For SF's by- og regionsrødder gør en jätteindsats.

På alle niveauer løfter de enormt flot opgaven inden for de svære økonomiske rammer, kommuner og regioner arbejder under i disse år.

I København har SF's Borgmester Ninna Thomsen stået i spidsen for en tillidsreform på ældreområdet, så de ældre får en bedre omsorg.

I stedet for at få tildelt et bestemt antal minutter til enkeltydelser bestemmer den ældre nu selv, hvordan hjælpen bedst tilrettelægges.

Efter pres fra blandt andre SF's lokalpolitikere bliver der nu oprettet fixerum i landets tre største byer, så stofmisbrugerne får mere værdige forhold.

I Lejre Kommune har borgmester Mette Touborg iværksat en gennemgribende indsats for at indføre økologi i alle kroge af kommunen.

Målet er at gøre Lejre til en attraktiv kommune at bo i, der producerer sunde fødevarer og beskytter natur, klima og drikkevand.

Kirstine Bille har fonomi, som var i en meget alvorlig forfatning, da hun kom til som borgmester efter sidste kommu

Udover de nævnte har vi en lang række dygtige lokalfolk, der dagligt fører SF-politik ud i livet til gavn for borgerne.

Derfor er kommune og regionsvalgene vigtigt for SF.

Jeg vil i hvert fald kaste mig ind i valgkampen og har allerede afsat plads i kalenderen, så jeg kan komme endnu mere ud i kommuner og regioner i de sidste par måneder op til valget – og jeg ved det samme gælder for hele folketingsgruppen og vores ministre.

Vi glæder os, selvom det for mig nok bliver lidt underligt, at jeg for første gang i 10 år kun skal på gæstevist i den kommunale valgkamp hjemme i Kerteminde.

Men mon ikke de klarer sig uden mig.

Kan vi bruge historien til at blive lidt klogere på fremtiden?

Tja – udover at udveksle anekdoter, så har vi jo hver især vores historie i forhold til de valg vi foretager os.

Min egen store oplevelse af fællesskabets styrke – og de muligheder det gav – var i 79/80, da jeg var elev på Gerlev Idrætshøjskole.

Jeg var netop udlært fra Slagteriet i Svendborg – og kunne skrive mig op i køen af ledige HK'ere.

Højskoleopholdet gav mig mulighed for at blive gymnastikinstruktør – og var en kæmpe dannelsesrejse, hvor jeg mødte meget engagerede og passionerede lærere.

Der åbnede sig en helt ny verden af muligheder for mig.

Det gav mig mod til at læse videre og senere blive lærer.

(Pause)

Gerlev Idrætshøjskole fejrer i dag 75 års fødselsdag – tillykke fra mig, og tillykke til alle dem, der også har haft fornøjelsen af et ophold på en Højskole.

Mit ophold på højskolen viste tydeligt, hvor vigtigt det er, at mennesker hele tiden har mulighed for at uddanne sig og hvordan stærke fællesskaber med fri og lige adgang til uddannelse gennem hele livet løfter folk, og konstant åbner op for nye muligheder.

Ikke mindst for dem, som ikke har fået det hele med hjemmefra.

(Pause)

For mig er den danske velfærdsmodel ikke bare attraktiv, fordi den virker.

Nej, den har også en ideologisk og principiel kerne, som vi som socialister holder

fast i.

Villy talte for nogle måneder siden passioneret om den nordiske velfærdsmodel. Om hvordan vores nordiske samfund har mindsket uligheden, har givet et højt uddannelsesniveau, et stort materielt velstandsniveau, megen tryghed og lav kriminalitet og nogle af de mest tilfredse borgere i Verden.

Det er vel ikke så ringe endda...

(Pause)

Men arbejdet stopper jo ikke her...

For vores velfærdssamfund kan hele tiden blive mere solidarisk... finansmarkederne kan reguleres bedre... og væksten kan i langt højere grad understøtte omstillingen til en grøn økonomi.

Derfor vil SF også... kære venner... Derfor vil SF fortsat slås som løver for at bevare, videreudvikle og fremtidssikre den danske velfærdsmodel! (Pause)

Jeg har godt set, at Dansk Folkepartis nye formand Kristian Thulesen-Dahl fremturer... som den sande beskytter af dansk velfærd...

Som en omvendt fremskridtsmand på sin høje, hvide hest, fremturer han nu imod Dagpengereformen... Den reform han selv for bare to år siden var ophavsmand til... Nu er reformen pludselig for barsk...

Jo tak.

Dét skal jeg da være den første til at give ham ret i... Måske var det alligevel ikke den bedste ide, at halvere folks dagpengeperiode midt i en økonomisk krise... Men det skulle Kristian Thulesen-Dahl have tænkt på lidt før.

For i de 10 år – hvor Kristian Thulesen-Dahl spiste flæsketeg med Lars Løkke og Claus Hjorth i Finansministeriet – var han mere optaget af grænsebomme og intolerance i metermål end af at værne om det danske velfærdssamfund...

Det går nu hårdt ud over dem, som under krisen mistede deres arbejde og kom

på dagpenge...

I samme periode havde privathospitalerne og bankdirektørerne en guldalder... Der blev hældt benzin på et overophedet boligmarked... indløst enorme bankbonusser... og der blev uddelt gyldne kontrakter til direktørerne på de private hospitaler.

VKO klattede et historisk opsving væk i stedet for at investere i fremtiden... I uddannelse, opkvalificering, praktikpladser, grøn omstilling og i at styrke dansk produktivitet.

Rettidig omhu og en økonomisk ansvarlig politik havde stillet Danmark langt stærkere, da krisen ramte... Det betaler de alt for mange arbejdsløse, boligejerne og vores fælles velfærd i dag en høj pris for.

Nu står vi så her.

I en svær økonomisk tid skal vi både lukke hullet i de offentlige kasser og finde penge til de helt nødvendige investeringer i uddannelse, grøn omstilling og fortsat udvikling i den offentlige velfærd...

Hvad er så Lars Løkkes svar på krisen? Ja sidst vi hørte fra ham havde han to bud på løsningen af krisen i dansk økonomi.

Det ene var en håndsrækning til de stakkels millionærarvinger.

Det andet var billig cola.

(Pause)

Højrefløjten lod i 10 år vores fælles hus stå og suge fugt.

De reparerede ikke det rådne træværk.

De satte ikke nye ruder i, der hvor de var knust. Og under Danmarkshistoriens største økonomiske opsving lod de vandet stå i kælderen.

Og nu står de så... Kristian Thulesen-Dahl... og Lars Løkke Rasmussen... arm i

arm... og kritiserer husets forfatning.

Nu siger de, at det hele tiden har været i dårlig stand.

Og de kritiserer os, der er rykket ind for at restaurere og udbygge det.

De peger fingre ad os, fordi vi nogen gange må gå hårdt til værks både indvendigt og udvendigt, for at redde huset.

For det er ikke alene det hus, de selv lod forfalde:

Det er også i dét hus, at der i årtier blev sørget for at deres børn fik deres skolegang, at deres forældre fik en hjælpende hånd i alderdommen, at deres børn kom til Verden og fik fri adgang til et sundhedssystem.

Og nu står de og kritiserer det, som om den bygning slet ikke har noget med dem at gøre...

Hvad bilder de sig ind?!!!

Men i virkeligheden er der intet nyt under solen.

For det hus jeg taler om...

Det samfund jeg taler om...

Det blev ikke bygget af dem.

Det blev bygget af gode, solide borgere.

Mennesker – på tværs af erhverv, på tværs af landet, på tværs af politiske skel og alder...

Det blev ikke bygget af en lille politisk elite eller af en lille klike af pengemænd.

Det blev bygget af danskerne. Hvor enhver ydede sit, arbejdede hårdt og med stolthed betalte sin skat.

Fordi de kunne se, at den skat blev brugt til gavn for den brede befolkning og for kommende generationer. Fordi den skat ville bidrage til at løfte deres børn til en bedre uddannelse, end de selv fik.

Til at hjælpe de ældre.

Og til at sikre alle adgang til de samme sundhedsydelser.

På højrefløjen forbindes dette samfund... det danske velfærdssamfund... med en "krævementalitet", hvor mer' vil ha' mer' og uansvarligheden hersker.

Men det forholder sig lige omvendt.

Den danske velfærdsmodel er båret af solidaritet.

Det handler ikke om at kræve ind til sig selv, men om fællesskab og om at bidrage med det man kan.

Det handler om at være parat til at afgive noget, der kan gavne andre mere end én selv.

Det handler om viljen til at bidrage ekstra, fordi man ved, at ikke alle har de samme muligheder og ressourcer.

Det handler om at gøre flest mulig til herre i eget liv.

Solidaritet handler derfor netop om ansvarlighed – også over for efterfølgende generationers adgang til naturressourcer og mulighed for et godt liv.

Derfor er det så vigtigt, at vi får restaureret det hus... det danske velfærdssamfund.

Også selvom vi af og til bliver nødt til at gå hårdt til værks... For vi skal ikke blot genopbygge... Vi skal også bygge til! Og energirenovere det.

Det hus som venstrefløjen gennem de sidste 100 år har været drivkraften bag... skal igen blive smukt og stærkt, som trods krise, enorme udfordringer og svære prioriteringer... også kommer til at være fundamentet i det danske samfund de

næste 100 år!

Til at løfte den opgave har vi brug for alle gode kræfter.

SF vil stille sig i spidsen for dette arbejde... og alle der kan spejle sig i de grundlæggende værdier: Frihed, lighed og solidaritet... skal være så hjertelig velkommen i SF.

SF er et parti for folket! Det har vi altid været... det er vores styrke... og det skal vi holde fast i.

SF er et folkeparti, et folkeparti der kæmper for retfærdighed.

Og som har forståelse for de mekanismer der skaber armod, social isolation, desperation og utryghed.

Som kæmper for, at borgernes slid og indsats er meningsfuld og rummer perspektiv og håb.

For troen på at tingene kan blive bedre, hvis vi sammen giver den en skalle og alle bidrager.

Så SF er et folkeparti, fordi den indsigt, den vilje, ikke kun findes hos én gruppe i samfundet – men tværtimod samler mennesker på tværs af skel...

Samler borgere på tværs af deres arbejde, på tværs af deres privilegier og muligheder, på tværs af køn, alder, seksualitet, etnisk oprindelse, uddannelse...

Dét er et sandt folkeparti.

Hvor egen-interessen og klasseinteressen bringes sammen med viljen til fællesskab og tilsidesættelse af egeninteressen til gavn for fællesskabet.

Dét er solidaritet! ... Dét er et folkeparti...

Dét er SF!

Der er stadig meget at kæmpe for.

Og selvom vi godt ved, hvor vi gerne vil hen, tager tingene tid... Jeg er selv utålmodig af natur.

Og jeg vil gerne indrømme, at jeg nogle gange tænker, at tingene gerne måtte gå hurtigere.

Derfor er det også vigtigt, at det daglige arbejde hele tiden knyttes op på langsigtede mål.

Hvor er det vi gerne vil hen... og hvordan sikrer vi så, at vi bevæger os i den retning?

Helt konkret ser jeg 5 hovedudfordringer i den kommende tid, som alle er helt afgørende for at fastholde og videreudvikle et stærkt og dynamisk velfærdssamfund.

(Pause)

Den første udfordring er at sikre en robust dansk økonomi... det handler om noget så kedeligt som statens underskud og den offentlige gæld.

Kedeligt, men vigtigt!

Orden i økonomien er selve grundlaget for et robust velfærdssamfund.

Det handler om en velfungerende offentlig sektor som et nødvendigt grundlag for en velfungerende privat sektor.

Det handler om et velfungerende arbejdsmarked uden social dumping.

Claus Hjort Frederiksen og Venstre har jo som bekendt en hed drøm om tyske lønninger i Danmark... Men de glemmer at fortælle, at på fx slagteriet i Essen er – i følge forbundet NNF – omkring 70 pct. af de ansatte hyret på midlertidige kontrakter til en løn på under 40 kroner i timen.

For SF bliver det ALDRIG løsningen!

Regeringen har intensiveret kampen mod social dumping. Vi har styrket registreringen af udenlandske tjenesteydere og øget brugen af arbejdsklausuler i udbud.

Vi har styrket indsatsen mod ulovlig cabotagekørsel, og når det offentlige afgiver ordrer skal de inkludere sociale klausuler om praktikpladser i deres udbud.

En robust økonomi handler i høj grad også om, at skabe nye arbejdspladser til de alt for mange arbejdsløse.

Lad mig slå fast, at regeringen er meget optaget af at skabe job.

Vi har lavet en kickstart.

Vi har lavet et investeringsvindue.

Vi har givet mulighed for mere energirenovering af almene boliger.

Vi har lavet et energiforlig, der skaber i tusindvis af job.

Vi har lavet en Vækstplan med bolig-job ordning, offentlige investeringer, udkantpakke og lavere omkostninger for især produktionsvirksomhederne, så de kan skabe flere job.

Og det handler om, at stoppe finanssektorens gamblen med vores alle sammens økonomi.

Derfor skærper vi reguleringen af finanssektoren, så fokus kommer til at være på sund udlånsvirksomhed og ikke på grænseløs spekulation.

Vi er i fuld gang... men langt fra i mål!

Den anden store udfordring er ressource- og klimaudfordringen.

På den ene side står vi overfor en global opvarmning, der allerede nu har enorme konsekvenser for menneskers levevilkår rundt om på kloden.

Og på den anden side oplever man mange steder knaphed på helt basale ting

som rent drikkevand, varme og elektricitet... Vi er nødt til at udnytte verdens ressourcer langt mere effektivt.

Når jeg ser tilbage på min egen familie, så slår det mig, hvor forskelligt, vi har levet vores liv.

Min farmor var en stærk kvinde.

Hun blev født i begyndelsen af forrige århundrede. Hun voksede op i en tid præget af sparsommelighed.

Hun lærte at passe på de ting, familien ejede.

Gik radioen i stykker, reparerede man den.

Var skjorten slidt, blev den lappet.

Og tanken om at smide mad ud var uhørt.

Man syltede, henkogte og saltede for at få tingene til at holde.

Men i løbet af hendes levetid oplevede hun, hvordan ting blev billigere år for år.

Både fordi vi blev bedre til at fremstille dem, og fordi priserne på råvarer faldt.

I 80'erne kom mine sønner, Lasse og Tore, til verden.

De blev født på et tidspunkt, hvor produkter og råvarer var blevet så billige og arbejdskraften så dyr, at det ikke længere kunne betale sig at reparere noget som helst.

Det er i dag ofte dyrere at skifte en printerpatron end at købe en helt ny printer.

Og det er tit billigere at købe en ny mobiltelefon end at få skiftet glasset på den gamle.

Men i de seneste år er der sket en mindre revolution.

Energi, Jern, stål, kobber og sølv er blevet dyrt igen.

Og siden årtusindskiftet er priserne på råvarer steget tre gange mere end lønningerne.

De stigende råvarepriser giver nye muligheder.

Særligt for et land, der – som Danmark – er fattigt på råvarer, men rigt på talent.

Og som har specialiseret sig i at få mest muligt ud af begge dele.

Derfor bliver jeg stolt, når jeg ser alt det, danskerne finder på og sætter i gang.

Når danske virksomheder kan gendesigne brugte borde, stole og reoler, så de bliver til nye møbler.

Når håndværkere på byggepladsen begynder at skifte reservedele på deres værktøj, når de går i stykker, i stedet for at smide dem ud.

Det kan blive starten på et job-eventyr, som kan levere arbejdspladser her og nu og lang tid fremover.

Et job-eventyr, hvor genanvendelse af gamle bildæk er en milliardforretning.

Hvor de mest konkurrencedygtige skibe, er dem der bruger mindst brændstof. Hvor mursten genbruges. Hvor halvdelen af de allerstørste virksomheder sælger grønne løsninger til udlandet.

Og hvor vi eksporterer vores viden om, hvordan man undgår spild af energi, vand og materialer til hele verden.

Den udvikling skal vi støtte. Ja vi skal skubbe på den.

Vi skal hele tiden blive bedre til at fremstille mere med mindre.

Det er det, Danmark skal leve af i fremtiden.

Den tredje udfordring handler om sundhed... Eller rettere sagt, at rette op på

den ulighed vi oplever i forhold til sundhed.

I dag lever den rigeste fjerdedel af danske mænd 10 år længere end den fattigste fjerdedel.

10 år længere!

En forskel der næsten er fordoblet på kun 20 år.

Prøv at tænk på ti år af jeres liv.

Tænk hvor mange børnefødselsdage, stunder med børnebørnene eller gåture ved stranden det betyder...

For kvinder er det knap så alarmerende som for mænd.

Her er forskellen “kun” 6 leveår mellem den fjerdedel der tjener mest og den der tjener mindst.

Men alligevel.

6 år...

Ikke ligefrem opløftende, hvis man er optaget af at alle har lige muligheder for et godt liv.

Så hvor stopper det henne?

Det skal jeg fortælle jer: Det stopper lige her!

Mens Lars Løkke og Pia Kjærsgaard gav forlommer til dem med private sundhedsforsikringer, så siger vi nej til et A og B hold.

Derfor har vi gjort op med skattefinansieringen af private sundhedsforsikringer.

Vi har fjernet brugerbetaling for ufrivilligt barnløse.

Vi har stoppet overbetalingen af privathospitalerne.

Og vi har indført en differentieret behandlingsgaranti som betyder, at hospitaler kan behandle de mennesker som er mest syge først.

Og har bedre mulighed for at bruge deres faglighed, når de tilrettelægger arbejdet.

I denne uge fremlagde regeringen sit sundhedsudspil.

Bekæmpelse af ulighed er et gennemgående tema.

Vi sætter penge af til et lighedstjek af sundhedssystemet.

Der bliver bedre opfølgning til nybagte forældre, som kommer tidligt hjem fra fødselsstuen.

Særligt i socialt udsatte familier.

Vi siger også klart og tydeligt, at psykiatrien har brug for et løft.

Det er lykkedes at afkorte ventetiderne for de psykisk udsatte børn, vi diskuterede meget inden folketingsvalget, men vi er ikke i mål endnu.

Derfor har vi afsat 200 millioner årligt i økonomiaftalen med regionerne og til efteråret fremlægger vi en plan for, hvordan vi kan indføre en udrednings- og behandlingsgaranti i psykiatrien.

Alle patienter skal have den samme anerkendelse og en lige god behandling – hvad enten de lider af åbent benbrud eller har et knækket sind.

Vi står i en tid med stramme budgetter, men med viljen til at omprioritere og også træffe svære valg, flytter vi udviklingen i den rigtige retning.

Vi vil uligheden i sundhed til livs!

Den fjerde udfordring handler om uddannelse...

Her står vi over for en enorm udfordring.

Alt for mange i dag får slet ikke en uddannelse.

Det er ærgerligt for den enkelte.

Og vi ved også, at det øger risikoen for et liv med arbejdsløshed, tidlig førtidspension og manglende mulighed for at være herre i eget liv.

Det handler især om børn af forældre, der heller ikke selv fik en uddannelse.

Eller børn som er vokset op i hjem med sociale problemer.

Det er helt afgørende, at alle får reelt lige muligheder, og det kræver et opgør med den negative sociale arv.

Øget lighed er en hjertesag for mig – og for hele SF.

Vi har fremlagt en folkeskolereform med fokus på social mobilitet, en bedre kobling mellem trivsel og læring samt integreret lektiehjælp på skolen.

Vi har sat et loft over klassekvotienten i gymnasierne... og vi ønsker at give erhvervsuddannelserne et hårdt tiltrængt løft.

Vi er i fuld gang med at sikre praktikplads til alle der starter på en erhvervsuddannelse, og vi har sat penge af til voksen- og efteruddannelse.

Vi løfter hele Danmark ved at løfte uddannelserne, og vi løfter især dem, der har dårlige odds med hjemmefra.

Det arbejde stopper vi ikke før vi er i mål.

Den femte store udfordring har at gøre med værdier...

Vi skal konsekvent fremme og forsvare kerneværdier som ytringsfrihed, frisind og demokratiske grundprincipper.

Vi skal være en nation, der vil verden.

Vi skal ikke gemme os bag grænsebomme og være berygtet for nedladende holdninger til fremmede kulturer og religioner.

Vi skal stolt kunne rejse ud i verden – som turist eller som virksomhed – og nyde godt af vores omdømme.

Samtidig skal vi være en stærk støtte for folk rundt om i verden, som med livet som indsats kæmper for demokrati og menneskerettigheder.

Af og til dukker medlemmer af Dansk Folkepartis mangfoldige gruppe dog stadig frem og anfægter disse stærke danske værdier...

For nylig udtalte en ordfører sig om lesbisk ret til ægteskab... At to mennesker af samme køn nu kan blive gift blev sidestillet med at gifte sig med dyr...

Man kan selvfølgelig vælge at trække på smilebåndet... Men indholdet skal vi aldrig acceptere.

Den slags intolerance og snæversyn skal vi konsekvent tale midt imod!

Det var fem af de helt store udfordringer, som SF skal have de modigste, skarpeste og mest offensive svar på...

Det kræver et tæt samarbejde på europæisk plan – først og fremmest gennem vores politiske platform i Europa-Parlamentets Grønne Gruppe.

Tilbage i 1990 havde SF indkaldt til forespørgselsdebat i Folketinget om udfordringerne med den globale opvarmning.

Samme dag havde Margrete Auken en kronik i Politiken.

Her skriver hun, at partierne i Folketinget skal se at komme ud af drivhuset og ind i klimakampen... ellers er der ingen klode tilbage til de kommende generationer.

Ja, klima-kampen er bestemt ikke ny i SF.

Arbejdet i Europa-Parlamentet er en helt naturlig forlængelse af SF's arbejde i

Folketinget.

Der er ingen tvivl om, at den økonomiske krise skal løses i fællesskab.

Vi er dybt afhængige af hinanden og skal derfor hele tiden finde solidariske og holdbare løsninger på vores fælles udfordringer.

Det er også hovedpointen i det valgoplæg til Europa-Parlamentet, som vi skal behandle og vedtage her i weekenden.

På den udenrigspolitiske scene kan man også se et markant skift i Danmarks linje. Fogh og Bush-æraens militante tro på den stærkes ret og på, at man kunne bombe sig til demokrati er afløst af internationalt samarbejde, fokus på menneskerettigheder, nedrustning, strammere kontrol af våbenhandel, fred og retfærdighed og på grønne vækstalliancer.

Siden regeringsskiftet er Danmark gået i front med et opgør mod klyngebomber.

Vi har konsekvent kritiseret de ulovlige israelske bosættelser, indført en mærkningsordning for ulovlige produkter fra de besatte områder og støttet en opgradering af Palæstina i FN. Senest kom der i går en vigtig melding: Regeringen har besluttet at give Palæstinas Mission i Danmark status som en ambassade.

Der skal slet ikke herske nogen tvivl.

SF støtter et selvstændigt og suverænt Palæstina!

“Pas på hvad du ønsker – du risikerer at få det!”

Skal vi i SF passe på hvad vi ønsker? – fordi vi risikerer at få det?

NEJ – vi skal fortsætte med at ønske, vi skal fortsætte med at gå efter at få gennemført vores ønsker.

Jeg har fortalt om 5 af de ønsker eller udfordringer, jeg ser for Danmark.

Udfordringer, som SF er i gang med at løse i regeringssamarbejdet, og som vi fortsat vil være drivkraft i at finde de bedste svar på.

Det skal vi gøre i en proces, hvor vores tradition for at inddrage bevægelser uden for det partipolitiske, fortsættes.

Og hvor vi er lydhøre overfor de muligheder, som den samlede udvikling byder på, så vi finder de socialt retfærdige og miljø- og klimapolitisk farbare passager for Danmark, for EU og globalt.

Et socialistisk afsæt – ja, selvfølgelig, fordi SF er Danmarks moderne socialistiske parti.

Men også med virkelighedens afsæt. På den måde er SF, hvor SF altid har været.

Men i en ny tid, hvor gammelkendte problemer antager nye skikkelser – og løsningerne derfor ligeså.

Gert skrev en bog for 30 år siden: “Verden er ung endnu: om livskraft i omvæltningernes tidsalder.” Lad mig fortælle jer noget om livskraft i omvæltningens tidsalder:

SF er ungt endnu.

SF har entusiasmen, modet og troen.

Entusiasmen fordi vi vil så meget.

Modet fordi vi også tør tage ansvar for de svære ting.

Troen fordi den verden vi har ansvaret for, kan og skal blive endnu bedre for os, vores børn, vores børnebørn – for os alle. Så SF er ungt endnu.

Jeg er ikke SF's sidste formand.

Jeg er en af de første!

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tale-til-sfs-landsmoede>